

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی معماری سازمانی با استفاده از کلیشه های UML

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی نوآوری در مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نسترن بیوراحمدی - گروه مهندسی نرم افزار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات بوشهر، ایران

علی هارون آبادی - گروه مهندسی نرم افزار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، ایران

خلاصه مقاله:

زبان مدلسازی یکپارچه یک زبان شبه رسمی و استاندارد برای توصیف آسان معماری سازمانی است که جهت رسیدگی به نیازهای وظیفه مندی در مهندسی یک مدل رسمی نرم افزار مورد استفاده قرار می گیرد ولی از آنجایی که UML یک مدل رسمی نمی باشد، ارزیابی معماری سازمانی به طور مستقیم به وسیله ی آن امکانپذیر نیست . بنابر این برای ارزیابی معماری سازمانی نیاز به تبدیل مدلی واقعی به مدل رسمی می باشد. به منظور ارزیابی معماری سازمانی و ایجاد مدل اجرایی استفاده از شبکه های پتری رنگی به دلیل سادگی، قابلیت بالا و بهره گیری از پشتوانه قوی ریاضی مفید می باشند. از طرفی استفاده از متغیرهای زبانی و منطق فازی دقت بالاتری را در محاسبات مربوط به ارزیابی کارایی به همراه خواهد داشت. ملاحظه می شود با استفاده از منطق فازی و تحلیل بازخورد قبل از مرحله پیاده سازی می توان کارایی را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، معماری سازمانی، زبان مدلسازی یکپارچه ی فازی، شبکه های پتری رنگی فازی و کلیشه های UML

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263048>

